

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202725
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619202725.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému H.. Q. E., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom J. Q., B. XXXX/X, v spore o zaplatenie 829,26 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 26. 9. 2019, sa pôvodný žalobca (B. Ú. O., U.. W..) domáhal voči žalovanému zaplatenia 829,26 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21. 8. 2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným ako dlžníkom dňa 14. 12. 2011 uzatvoril zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty B., a. s., na základe ktorej sa zaviazal žalovanému poskytnúť kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 16,20 %. Ku dňu výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 450 eur a bol povinný platiť mesačnú splátku vo výške 15 eur. Dlžný zostatok predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného, plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam, preto ku dňu 8. 8. 2019 vystavil nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 7. 2019, obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 829,26 eura. Žalovaný si povinnosť uhradiť peňažný záväzok v lehote splatnosti, určenej vo výpise z bankovej knihy, do 20. 8. 2019 nesplnil.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 25. 10. 2019, ktoré mu bolo, spolu s podanou žalobou, doručené dňa 20. 12. 2019.

3. Uznesením zo dňa 11. 2. 2020 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania, na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 11. 2017, v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 9. 10. 2019.

4. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariadil, keďže v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznámením zo dňa 19. 3. 2020, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 19. 3. 2020, zveseným dňa 27. 3. 2020, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

8. Všeobecná úverová banka, a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 14. 12. 2011 zmluvu o vydaní karty ING Bonus číslo 41526957, v ktorej si dojednali výšku predschváleného úverového rámca 600 eur, štandardnú mesačnú splátku 20 eur a štandardnú úrokovú sadzbu vo výške 19,20 % ročne. V čl. V. zmluvy, označenom ako „Vyhlásenie klienta a ďalšie informácie o Karte“, bola dojednaná splatnosť mesačnej splátky na 15. deň v kalendárnom mesiaci a uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov za predpokladu, že dlžník vyčerpal spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka dňa 1. 11. 2011, výška spotrebiteľského úveru je 600 eur, počet splátok 49, pričom prvá až predposledná splátka je vo výške 20 eur a posledná splátka je 5,66 eura, kedy RPMN činí 28 %, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavuje 965,56 eura, celkové náklady spotrebiteľa 365,66 eura a priemerná hodnota RPMN 23,97 % ročne. Z výpisu z karty NN Bonus za obdobie od 20. 1. 2012 do 31. 7. 2019 súd zistil, že žalovaný čerpal spolu prostriedky výbermi z bankomatov a platbami u obchodníkov v sume 1632,77 eura a uhradil spolu 1806,39 eura.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 14. 12. 2011, (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: očnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o vydaní karty ING Bonus, uzavretej medzi pôvodným žalobcom (B. Ú. O., a. s.) a žalovaným. Medzi stranami sporu nebolo sporné uzavretie zmluvy, dojednanie úverového rámca vo výške 600 eur, čerpanie peňažných prostriedkov a výška žalovaným vykonaných úhrad. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Pôvodný žalobca konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplynulo najmä z jeho označenia v zmluve. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy predstavuje uzavretá zmluva zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ sa v uzavretej zmluve zaviazal poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Absenciu uvedeného údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Zo žalobcom predloženej zmluvy o vydaní karty ING Bonus mal súd preukázané, že RPMN nebola medzi účastníkmi zmluvy individuálne dojednaná. Článok V. zmluvy, v ktorom bol uvedený indikatívny výpočet RPMN, predstavuje vopred pripravené formulárové dojednanie, ktorého obsah nemal možnosť žalovaný žiadnym spôsobom ovplyvniť, preto vznik uvedeného dojednania nebol výsledkom kontraktčného procesu zmluvných strán. Uvedené dojednanie bolo v zmluve vopred predtlačené pre neobmedzený počet zmlúv, teda nie pre konkrétnu zmluvu uzavretú medzi pôvodným žalobcom a žalovaným, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že indikatívny výpočet RPMN vychádzal z predpokladu, že žalovaný ako dlžník vyčerpá úver dňa 1. 11. 2011, hoci k uzavretiu zmluvy došlo až 14. 12. 2011. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že článok V. zmluvy bol pôvodným žalobcom ako veriteľom vyhotovený tak minimálnou veľkosťou písma, že takmer úplne znemožňoval žalovanému ako spotrebiteľovi sa s jeho obsahom reálne oboznámiť a reálne pochopiť jeho význam a dôsledky na jeho práva a povinnosti. Z uvedeného dôvodu je možné dojednanie článku V. považovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku za neplatnú. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/320/2013, podľa ktorého „Neprijateľné podmienky sú v § 53 ods. 4 OZ vymedzené len príkladmo. Dovolací súd tiež zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). O takúto situáciu ide aj v prerokovávanej veci. Jednoznačne možno súhlasiť s odvolacím súdom, že text uvedený v úverovej zmluve a v úverových zmluvných podmienkach, ktoré tvorili

neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nie to ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúceho na neho ako spotrebiteľa. Žalovanému nič nebránilo zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, mali byť minimálne uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom jej rozsahu.“ Obdobný právny názor vyslovil napr. aj Krajský súd v Žiline v rozsudkoch sp. zn. 6Co/139/2013 a 6Co/638/2014. Nakoľko, v súlade s vyššie uvedenou ustálenou súdnou praxou, neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy (keďže pôvodnému veriteľovi ako dodávateľovi nič nebránilo zmluvu pripraviť tak, aby žalovaný ako spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy), predstavuje článok V. zmluvy neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Na základe vyššie uvedenej právnej argumentácie, keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, prislúchalo žalobcovi len právo na vrátenie skutočne poskytnutého úveru, po odpočítaní žalovaným vykonaných úhrad. Nakoľko žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 1632,77 eura a uhradil doposiaľ 1806,39 eura, t. j. viac ako reálne čerpal, neprislúchalo žalobcovi žiadne plnenie.

21. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vznikol nárok na náhradu trov konania v spore v plnom rozsahu úspešnému žalovanému. Nakoľko žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, v priebehu celého súdneho sporu bol nečinný a súd z obsahu súdneho spisu vznik žiadnych trov konania na strane žalovaného preukázaný nemal, nárok na náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.